

Hava fiskað og viðgjørt jákupskel í nógv ár:

Skeljavirkið á Oyri nú at ala jákupskel

Skeljavirkið á Oyri hevur í nógv ár tikið ímóti Jákukskel, sum bátar hava fiskað undir Føroyum. Nú ætla virkið á Oyri at royna nýggjar leiðir eisini. Tað hevur nevniliga í umbúnað at fara undir at ala jákupskel.

Føroyska jákupskelin hevur gott orð á sær, hon hevur framúr góða góðsku. Hon er eisini nógv eftirspurd í útheiminum, og tað fæst góður prisur fyri hana.

tiðini má virkið á Oyri ti liggja stilt.

Nú ætla teir so at vita, hvussu jákupskelin veksur í fangils inni í Sundalagnum. Teir fara fyrsta dagin at keypa kurvastativ úr Noregi, sum vanliga verða brúkt til at ala ostru við. Hesi verða lögð út nærhendis Oyri við smærri og størri jákupskeljum í.

Kurvar úr Noregi

Ætlanin er at taka nakað av teimum smærri skelj-unum, sum vanliga verður tveitt á sjógv aftur, tá bátarnir fiskað skeljar til virkið. Hesar skeljarnar verða so lagdar í kurvarnar til at vaksa.

Føroysku firðirnir eru sera ríkir uppá føði til m.a.

skeljadjór, so fer henda royndin at eydnast, er grundarlagið skapt undir eini møgulega týðandi vinnu í framtíðini. Tá kann virkið á Oyri nevni-

liga arbeiða jákupskel alt árið í mun til nú bert nakrar fáar mánaðar um árið. Ætlanin er at seta fyrstu jákupskelina út longu í ár.

Nú bert part á árinum

Men jákupskeljaveiðan er ikki alt árið. Hon er avmarkað til ein part av árinum frá september út í februar mánaða. Restina av

Minka um innflutningin — skapa arbeiði í landinum:

Vit kunnu framleiða reiðskap til ali-støðirnar sjálvir

Tað er ein spurningur, um tað í framtíðini verður neyðugt at innflyta t.d. flóthyljar og nótir til fiskaaling í Føroyum. Hetta hevur fyrri størsta partin verið gjørt higartil.

Kortini eru tað teir, sum sjálvir ynskja at framleiða og gera tann reiðskap, sum ætlanin er at brúka her heima. Teirra millum er alistøin Salmo í Kaldbaksfirði. Teir hava ikki keypt hyljar úr Noregi, men latið Marinplast í Kaldbak gera hyljarnar. Marinplast hevur innflutt plastevnið og á virkinum framleitt lidnar hyljar til alistøina hjá Salmo. Hetta hevur víst seg at rigga væl og er eisini bíllig-

ari enn at innflyta lidnar hyljar úr Noregi.

Á Marinplast hava teir annars sett eina nevnd til at arbeiða við eini framtíðar ætlan at framleiða flóthyljar til aðrar enn Salmo.

Blaðið hevur eisini frætt, at aðrir í Føroyum arbeiða við ætlanum um at framleiða hyljar, møguleiga úr aluminium. Slíkir hyljar eru longu í landinum, men teir eru allir gjørdir í Noregi.

Samanumtikið má sigast, at í kjalavørinum á alivinnuni verður eisini møguleiki hjá øðrum vinnugreinum at fáa arbeiði at gera. Marinplast í Kaldbak og Garna-virkið á Oyri eru bert tvey

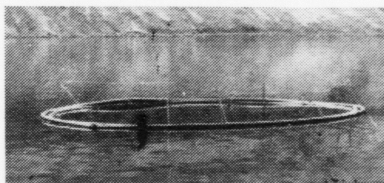
dømi um hetta.

Koma vit síðani til sjálv-ar nótirnar, sum verða nýttar av alarunum, so hevur longu nú eitt virkið í Føroyum, Vónavirkið í Fuglafirði, gjørt nakað av glúpum til Havsbrún, sum ger fóðurroyndir á Skálafjørðinum. Her er so enn ein møguleiki at seta í gongd framleiðslu, sum kann minka um okkara

innflutning og harnæst geva fólki í Føroyum arbeiði.

Vit hava í blaðnum herfyri eisini nevnt fóðurspurningin. Har er Havsbrún við at gera royndir soleiðis at vit sleppa undan at innflyta fóður úr útlandinum, men istaðin framleiða tað í Føroyum.

So alt hetta bendir á, at vit eru á rættari leið.

Alternativ framleiðsla

Gera trossar til kræklingaalara

At alingin fer at geva arbeiði til aðrar hjá-vinnur er einki at ivast í. Eitt av teimum virkj-unum, sum hevur ætlan at lata tilfar til fiskaaling, er Garna-virkið á Oyri. Teir havanú í 25 ár gjørt toskagørn og onnur sleg av gornum. Nú seinastu árin er eftir-spurningurin eftir hesum gornum minkaður munandi.

Men tað eru onnur ráð til at taka — eitt nú at gera trossar til kræklingaalara. Teir hava sum er net og linu. Tað leggja teir saman til trossar. Hesi trossar verða síðani latnir alarunum, sum

brúka teir til at fáa kræklingin at festa seg í.

Enn er ikki verulig gongd komin á hesa framleiðslu, men nú sum kræklingurin vindur uppá seg, verður helst møguleiki at framleiða munandi av trossum. Á Garna-virkinum hava teir eisini lagt tveir flakar út við trossum til krækling. Hesi flakarnir leggja sunnanfyri Oyri, á Litlaból.

Teir hava longu fingið ymsar fyrispurningar um trossar frá monnum, sum ætla sær í gongd við at ala krækling.

Salamon prestur leggur frá sær

Viðareiðisprestur, Salamon J. Joensen, fer nú úr prestaembætinum. Hann verður leysur úr embætinum um hálfan oktober, og í morgin hevur hann fráfar-ingarguðstænastur í Hattarvík og á Kirkju.

Salamon J. Joensen er ættaður úr Elduvík. Hadaði hann 15 ára gamal til Danmarkar, har hann tók preliminar- og studentspróg. Síðani las hann guðfrøði, og varð prestvigdur í 1941.

Hetta var undir seinna heimsbardaga, og sum so mangur annar slapp hann ikki heimaftur til Føroya og starvaðist tí sum prestur í Danmark undir krígunum. Í 1946 tók hann við prestaembæt-

inum á Nesi og var har til 1958, tá hann fór aftur til Danmarkar. Hann varð prestur í Norðursællandi og í Keypmannahavn til 1974. Tá varð hann av føroyskum meining-heitsráðum biðin um at koma aftur til Føroya, og varð hann settur sum prestur í Norðoya eystara prestagjaldi, har hann hevur verið síðani.

Nú Salamon Joensen leggur frá sær, hevur hann verið prestur í skjótt 40 ár. Hann hevur nýliga bygt hús í heimbygðini Elduvík og flytir hagar nú.

Salamon J. Joensen er 65 ára gamal. Hann er giftur við Elinborg Wenningsted Tórgarð úr Havn.

Leigar instrumentir út

Simme musikkhús í Havn er nú farið undir at leiga instrumentir út til fólki, sum hava hug at læra seg at spæla tónleik. Talan er um instrumentir av ymiskum slag so sum klarnet, kornett (trumpet), saxofon, orgul, harmonika, guitar og violin. Tað kostar ímillum 100 og 600 kr. um mánaðin at leiga eitt instru-ment.

Simme sigur, at áhugin hjá fólki at læra seg at spæla tónleik veksur støðugt. — Men skulu vit hava tónleik á breiðum grundarlagi, so er neyðugt við miðvisari undirvísing á

hesum øki, sigur hann. Í nógvum skúlum verður byrjað við blokkfloytu og hildið fram við øðrum instrumentum, og kvøldskúlin er eisini ein góður møguleiki.

Hesi seinastu árin hevur guitarin verið tað mest vanliga instrumentið, men Simme heldur tað ikki vera torfarari at spæl upp á onnur instrumentir. T.d.

nevnr hann, at tað tók sær ein dag at læra at spæla upp á saxofon. Hann byrjaði at læra seg um morgunin, og um kvøldið spældi hann til dans — við saxofonini.